

نیم نعلی

عموی تاج دار می
نگر بجا زار می

اجاره ده که این زمان
روم بچنگ و گمان

۱
جان بدست کر بلا
سدی غمی مستلا
عمو خانم

ز خور قوم کو میان
روم بچنگ و گمان

۲
بود وصیت از وی
که یوگم این زمان کفن
ایم خانم

۳
بیش چشم خواهران
روم بچنگ و گمان

۴
امید می بود که می
سوم غذای راه دبی

در نگاهم این بهرمان
روم بچنگ و گمان

غذای دینی خودم
محمود بگو بجا دارم

کند حلام اور جان
روم بچنگ و گمان
میکو بجا دارم در

سدی هشی نوی بر
بها و ثبات است خزان
روم بچنگ و گمان

مروسم ترا شود
ز خون سر حنا شود

شهادت شد عیان
روم بچنگ و گمان

فرانی گشته دلغی
نور سوز را او مصی

که گشته را از نور خان
روم بچنگ و گمان

لخادم المصطفى الحاج علي الفرائحي
توهنتي نور چشمم عبيد جانم حيد

عبيد ايچده دور عبيد اي سبط بيغير
عبيد اي زاده حيد نگر برهيم گريام
عبيد جانم عبيد جانم

ز هجر تو گيم من آه دلم بر غم و الله
ايا اي گروايشاه ز عشق تو خودم
عبيد جانم ۱
عبيد جانم ۲

دلم گشته بدم تو منم بر غلام تو
مذای يك كلام تو فراغت سخت ننوم
عبيد جانم ۳
عبيد جانم ۴

تو جي يار معين من تو جي نور مني من
تو جي معنای دين من ز دور يار برسانم
عبيد جانم ۵
عبيد جانم ۶

بجان طفل بيست نگر بر نوكر پير
گرديد ز ميه گيت ز دور تو نالانم
عبيد جانم ۷
عبيد جانم ۸

اميدم از وفايتم بسوي كر بلا آيم
تو داني منده همام نوا الكون تو مهمانم
عبيد جانم ۹
عبيد جانم ۱۰

بگيرم آن صريحيرا بگل اي زاده زهرا
در نگاهت مران مرا تو خدي ديني تو ايلانم
عبيد جانم ۷
عبيد جانم ۸

اگر چه مني بدم اما توهنتي آيينه
واني گوشت اي من خلاصم ز هجرانم
عبيد جانم ۸
عبيد جانم ۹

کتاب الحیة الکامیة علی النزائی دلائل

بادامبارک شادیت ای تازه داماد
در حجله بشین ایام آقا تود لاس
بانو عروست ای تازه داماد

بود این امیدم شادیت ای به بشین
در حجله تو هی شادان بشین
اینور هم دستهای گل بشین
تا که شود قلب من از هر غصه آزاد
بانو عروست ای تازه داماد

~~رخت زلفی شادیت ای به بشین~~
اینو جوانم در جهان تو دین امیدم
ببینم شب عیشی ترا اینور دیدم
رخت زلفی شادیت ای به بشین

ببینم ثنای با وفا و شاخ شمشاد
بانو عروست ای تازه داماد

بهرت حنا آورده ام بالمشک دیده
این حرکت من بود باقده خمیده
قلب بر امیدم با میدی رسیده
ای زاده آن محبتی و شبل امجاد
بانو عروست ای تازه داماد

با آتش دل شمع روشن من نمود
اینو جوانم غصه من از دل زبودم
قام مدای تو بگردد و وجودم
اینور قلب مصطفی و سر ایجاد
بانو عروست ای تازه داماد

قام بیاتان کما کلتر اسونه ساتم
منکه در این روز وفاقت سر فرازم
قام مرو تو گر روی گوی چنان
بعد از تو بالین اهل لبی جور بیداد
بانو عروست ای تازه داماد

قام بیدان تو مرو در کربلایت
یا که مرا با خود به بر جانم فدایت
ترسم که کردم نا امید از این لقایت
بعد از تو نالان اسیر جور صیاد
بانو عروست ای تازه داماد

قام هر این کفتی کردی تو ایستاد
قام مرو سوی عدو ایماه تابان
ترسم که گردی گشته اندر این بیابان
نالم ز بعد از تو هی با آه فریاد
بانو عروست ای تازه داماد

قام بگفتا مادر ایما در تو النون
بی حال خموشیم حیل نالان محروم
چون میروم میدان که گرم غمخ در خون
گوید فراتی قام ای محزون ناشاد

لخادم الحبيب الحاج على الفرائي

آيا اينور دو چشمم ماه تابانم قام داماد
نگر بر حال بر شامم دل خروشانم قام داماد

دهي برخيز نگر حالم گشته احوالم در خم بيد
فجوراي قوا عدوانم دل خروشانم قام داماد

يمني قلبي او عيني يوليد رايح امي اي هلم
انادي او گل رسوخ العالم دل خروشانم قام داماد

توبود اينور گلشن بر قلب من شاهه شمشاد
برفتي اي بروج رخشانم دل خروشانم قام داماد

ييا آيا الله جنت سلو قلبي ابلو باجه الامجاد
علي الموت الاممك الحتم دل خروشانم قام داماد

اميد بود ايند خود مالي مع تايي آه صدقوا
نميخاهم مي دگر مانم دل خروشانم قام داماد

جنت دارف پي اعلامك لاهي آيا ما اظن شفا
اوصيواي اكر بله اهدم دل خروشانم قام داماد

دل من ميگذاي نگر جان بينيت ايند در بر
ولي رفتي اي بر جانم دل خروشانم قام داماد

ييا دم محرك الحفه آلي حبه او جويب الارشاد
او عريك بالفاجع والهم دل خروشانم قام داماد

بر جانم رخت داماي باجه هاي بر اي ناساد
بريدم پي قلب نالانم دل خروشانم قام داماد

شمع محروم پي ستم الهما خلد پي صوا محرمي مايندا
عقب عييك يا لطيف بالذ دل خروشانم قام داماد

آيا قام من جيني گويم رفتي از من ازكي صبا
نخواهم مي بعد تو مانم دل خروشانم قام داماد

سعايت وانه آري ما يفتخ قلبي ابلو دهه
هرت او لعلك انه اتانم دل خروشانم قام داماد

هرا آخر ايه فلك النون نغمه برخون اينچيني
تراو من زار حيرت من دل خروشانم قام داماد

عصب علك لو يمشوني نجل اعيو سيلي
ييا بالبحر او تعلم دل خروشانم قام داماد

27/11/20

مَنْ قَاسِمٌ مِّنْ قَاسِمٍ عَرَفْتُمْ عَرَا شَد
عَجَب شَادی عَجَب شَادی برای منی به باشد

ایا مادر تو بشنوی چه خواهیم
بگویم بر آمدی کنی نگاهم
مکن مادر تو بر آید نگاهم
ایا مادر که روشن کنی راهم

بین گوید حسین منی بیاهم
اسیر این گروه این بیاهم
بگر بر سینه پشور آهم
در این صحرا تو بینی قتله گاهم
وصل من وصل منی ولی با اولیا شد

ایا قاسم زدی آتش بجایم
چرا اینور هر دو دیده گاهم

تو میبودی امیدم ایچوانم
چرا خواهی روی از منی ندانم

بس از تو منی دگر کی میتوانم
در این عالم ایا قاسم بمانم

بگر بر حال زار ناخوشم
امید منی توئی ایچوانم
چرا برت چرا برت زاعد اینی جفا شد

ایا مادر منم قاسم تو دانی
دلیم گردیده سیر از زندگانی

ولی مادر امید شادمانی
تو داری تاسفم اکنون جوانی

عروسی مرا با جان فانی
تو بینی لیکن ای مادر ندانی

که منی اکنون روزم ز پی دار فانی
بسوی خیمت مادر تو مانی

بدان مادر بدان مادر که روز انهار شد
ایا قاسم تو هستی نور دیدم

بر این رخسار دما دی بر دیدم
ایا قاسم که تو هستی امیدم

ولی شمع ز فاقش ندیدم
ایا قاسم بگر موی سفیدم

هر آید که از بهرت نیچیدم
شدم پیر به اینی حالت دیدم

عروسی عروسی شب دامادیت در غم طبعیدم
بغم در کی بلا شد

ایا مادر تو هستی مه لقائیم
مهر رخت عروسی از بر ایم

نخواهم شمع شادی شد عرایم
به یاد رخسار که اندر کرد ایم

بدان خون سرم گرد دهنم
دهم جان در ره دین خدایم

شهادت تو هستی نور هوایم
دهد اندر جهان داور جی ایم

خلایک کن خلایک کن که ایام وفا شد
ایا قاسم بی تو منی کفر ایم

بود دگر تو اندر هر نمازیم
ز حق خواهیم که جان بیا زیم

بدان بعد از تو قاسم جان گدایم
یداور گویم اینی از رویانم

ز بعدت جان مادر منی حسام
بر جانم توئی اوج فزایم

برو قاسم برو قاسم که عیقت با خدایم
ایا مادر تو صبر اندر محبت

نما تا در جهان گیری تو آخرت
ز بعد از من روی تو با عدت

بسوی شام ویران با به محبت
همانم منی بهر حال عروفت

تو باز شب روی با صد محبت
جوانان کن بگویند کو جوانت

بگو شد کشید دین این جوانت
فراتی را فراتی شطیعی مصطفی شد

عجب شادی عجب شادی برای منی به باشد

لحام المصالح الحاج على الزاوية
مع رقت شادي ترا بریدم بریدم
شام عروسی ترا ندیدم نه دیدم
ای بوسه که آن بی بی بوی آهل دم آهل دم
وای روح پاک و بی بی علی تریدم تریدم
تا که مرا بچاک و خون فتادی
سحر زمینی که بلا بزدادی
کو آن عروسی چه شد آن شادی
من چه که از بهر تو نهیدم نهیدم

یاهوی دلی او سلوئی یحیام
عنی ارعلت با بهجی یحیام
دگعد او شاهد میجی یحیام
گلای مثل گلای تره یحیام

امید می بود ایچوان نا شاد
بیم ترا شام عروسی دل شاد
از قوم کی آه صدها فریاد
و اعطایا همی رتو شنیدم شنیدم

عنو الی مبلک بالده تحنه
اویا شایه لیله سحر ما زینه
للیوت الی یولید کجی اجدی فونه
بالغریه ابوسه ولا تبسم تبسم

رفتی اندر کف غنا بستی
رفتی از مادرت دیدی بستی
قلب مرا ای با وفا شکستی
قد دگر خرای تو همی خجیدم خجیدم

اذا فرتک الساعه مائی بی بی
وای بگری بیدک بی بی ایتزلی
آنه بکیت او رحمت انیته منی
وای جالی بی بی الله یعلم الله یعلم

میو د امیدم ایته جهرانی
اندرا لحد همی مار سانی
بعدت نهیجا همی ایی دار فانی
وار بعدت تو ایی یاور و حیدم و حیدم

شععه سحری آنه اعلمت لک هالیوم
رحمت او ملجت ما بیی اسهام الکوم
دگعد یحیام الی ما یجمله النوم
الله الکر می امر الی اتحمم اتحمم

ایکاشی منی کشته شدم همراهی
ایته ره جنت عیان شد راهت و
آه مرا بشنو منی آهت
از هر چه ترسیدم همی تسلیم تسلیم

آنه ارضیت خوفیک بی بی الطیبی
وانته الطحیه صرت منی اهل الدینی
بیم الحس عرسک یور العینینی
او جسد اطفی بخیول امیه التشمم التشمم

دیدار منی تو بید در مشر
در دجذت مصطفی و حیدر
واندر بیره زهرای زار اظهر
تمام ایاد ما دنا امیدم نا امیدم
نظمت علی سحر محرم ۱۳۲۱ هـ

اینور چشم مادر قاسم ای تازه داماد
در خون سدی شناور قاسم ای تازه داماد

قاسم ای نا امیدم اینور چشم بشین
بنگر چه باید دیدم از قوم پر جور کین
به ماتحت رسیدم با قلب زار خویشانی
خیز بچشم بنگر قاسم ای تازه داماد

خدمت چه بود محروم اینگونه بینی عدوان
افتادی زار مظلوم اینور پاک یزدان
من در غارت محروم توفیق سی و رفتن
انگده زره بپوش قاسم ای تازه داماد

بودی تو امید من گفتم نا امید اکنون
تو گشتی صد باره تن من گشته ام حل محزون
وای از این چرخ کهن بهوده متردین
و از حق شده مقدر قاسم ای تازه داماد

بستی خنای جان از خون راست امروز
رخت شادیت اینا گشته کفن بهروز
بر خاک گرم سوزان افتاده ای تو افسوس
زلم بر سر و سر قاسم ای تازه داماد

مقل شب ز فافت قاسم ای ماه تابان
شهره دختانت مادر در این بیابان
اکون تو از جهانت ای چرخ آفتابان

تو شاد می دل منظر قاسم ای تازه داماد

من آمدم هر گشت ای قاسم از مده یل
قربان روی ماهت این مادر حر یل
گر دیده حیا گاهت این دست پر ز کینه
از جور قوم کافر قاسم ای تازه داماد

بیتوروم یو شام با آه قلب پر نور
باز لب این ایام با این طبل رنجور
تالم ز جور ایام لیکن ای ماه پر نور
تالم تا روز محشر قاسم ای تازه داماد

ما سلوئی اوروح الروح اسلوک الوک الوک
فوق الوطیه مطروح یولیدی آیا مطروح
او سبوح اسم مدح طای سور القیوم
او عرک ای بی اهل الر قاسم ای تازه داماد

قاسم یسل الاطیاب بالدم حصبت الحفین
فصلت یولیدی اثیاب العرک ابد مع العین
هی می فوق الدرب او قلب امل اصبح
و این ابد مال امعور قاسم ای تازه داماد

شعاع عرک علکوها بی او سور الدلال
لیس العده طفو یا او خلوی اهد الخلا
و ملک تره فجوها ریت ادن لیه الاکل
او بیک الدلیل الحیر قاسم ای تازه داماد

لخادم الحسين الحاج علي الفرائي

روبي ز دستم سگتي بستم
ای قائم من عروسیت شد عرا
عیشت مبارک عیشت مبارک ای با وفا

سبزه خفتم انبیر حیران
امیده می بود بستم بدوران
عروسیت را ای ماه تابان
الکون فتادی بروی این حال کمر
عیشت مبارک عیشت مبارک ای با وفا

با چه هاشوقی ای نا امیدم
ترا پر جان من پروریدم
حجله گریزا آخر ندیدم
کفن پوشیدی وار خون خود بسته شد
عیشت مبارک عیشت مبارک ای با وفا

عمر سگ ای مبارک یمنی بچام
علا غیره بالطف لا یبني لئلام
اتنه عمری علیک ولادم
یمنی بچام بالذکر و انت امی المحبب
عیشت مبارک عیشت مبارک ای با وفا

ر من حیراتو الکون پریدی
ر مادره خود مگر چه دیدی
حیراز دنیا تو نا امید
جست فتاده بچاک خونت ای به لقا
عیشت مبارک عیشت مبارک ای با وفا

آه از حقای قوم عیشد م
من رخت شادی بهر ت پریدم
تو چه بسیار محبت کشیدم
بعد از رویم حجله گاه ترا کف بیابا
عیشت مبارک عیشت مبارک ای با وفا

یا سلوة الروح حنیك دملک
یمنی یمنه یوح ما یبظر املک
بالعاطریه وافیت عمک
اتنه مینه او لا قل یسره الیعد
عیشت مبارک عیشت مبارک ای با وفا

گر روم کوفه حال پریشان
کو قائم تو گویند جوانان
گویند از آن شد کشته عطش
بهرت فرائی ناله بعه زین ما جرا
عیشت مبارک عیشت مبارک ای با وفا

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'J. J. J.', is written across the bottom of the page. The signature is stylized and overlaps the bottom edge of the lined paper.

مبارکباد این عروسی این شادی
نبود قاسم ایست رخت داما

در آمد مادره آن قاسم رعنا
رخساره خودش با عصمت والد
بیایید ای بی هاشم زدل گفتا

بیاهله کنید ایندم در این وادی
بسی شہرہ تلف کردم بدل گویان

که بیستم عیسی او را می در این مید
خدا آرید رخت شادیش اینسان
شود داماد این نوره دل هادی

بیاید شمع دامادی قاسم را
خدا یا کی رها سازم ز دل غم را
مگر نه عیسی قاسم می برد هم را

کی آید روزه خوشحالی خورادی
۳

دل نه ماه حمل قاسم را دید
بس از آن حمل روشی همچنان خورد

بدادم شیر از شیر دل امید
که بیستم عیسی او را با چه دل کرد

سختی با دل همی زین ما جرم بود
شود این قاسم داماد دل خوشود
عروسی عرا و رفت آن مقصود
شب عیسی وصال آه مژبادی

چرا امروز بیستم کربلا گشته
بر از خون امید می در او خفته
هر قاسم از خون سر حنا بسته
رضا هستم خدا بگرفتی یاد دی

زه با خیز ای امید قلب زار من
نظر بنما بیستم آشکاره می
ایا قاسم جوان گل عذاره می
لیه رخت بخاک خون تو افتادی

تو رفتی برو جانم خدایارت
من از بعد تو دل نالان غمخوارت
تویشی مجتبی داور نگهدارت
نگو گشتم شهید در راه آزادی

اگر دیدی حسن باب گرامترا
اگر دیدی محلی حضرت زهرا
سلامم را رسان بوسه زن آنرا
بگو شد مادرم نالان در این وادی

۶
بجای رخت دامادی کفنی برتن
بجای نقل شادی تیره این دشمی
مرا بی گوید ای قاسم خدای من
کوا هست که مرا در غلہ بنهادی

۷
نظمتی ۲۲ کردی اکسب ۲۲
۵